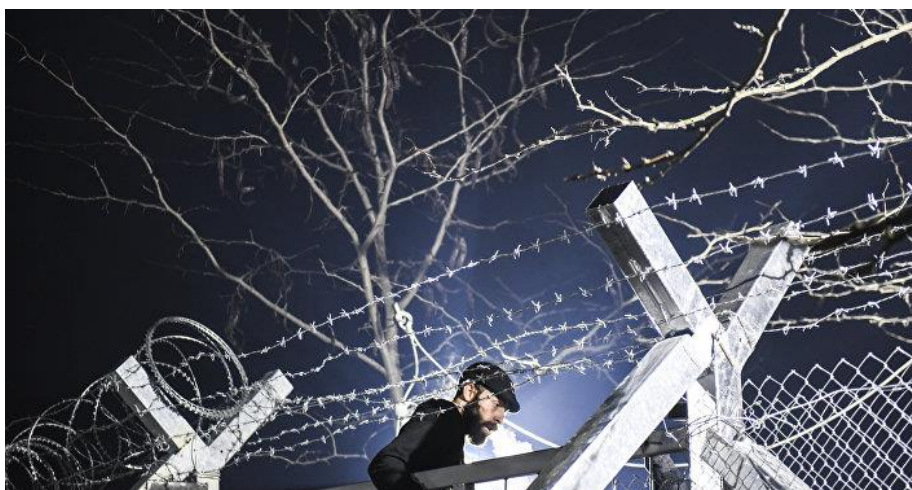

Flygtninge-aftalen mellem EU og Tyrkiets Erdogan er korrump!

Fra LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast 11. marts 2016

Det følgende er første del af LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast den 11. marts 2016. Matthiew Ogden kommenterer Helga Zepp-LaRouches besøg og tale i Indien, ved Raisina Dialog Forum, om det presserende behov for en Marshallplan/Ny Silkevej for hele Sydvestasien. Desuden giver Jeffrey Steinberg os Lyndon LaRouches meget skarpe analyse af den netop indgåede aftale mellem EU og Tyrkiets Erdogan, om mod betaling at tage syriske irregulære migranter tilbage.

Hele webcastet, med engelsk udskrift, kan ses her: <https://larouchepac.com/20160311/friday-webcast-march-11-2016>

Matthew Ogden: God aften. Det er den 11. marts 2016, jeg er Matthew Ogden, og dette er vores ugentlige fredagsudsendelse fra LaRouchePAC.com. Med mig her i studiet i dag har jeg Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, og Jeffrey Steinberg fra *Executive Intelligence Review (EIR)*. Vi tre havde mulighed for en dybtgående diskussion med både hr. Lyndon LaRouche og fr. Helga Zepp-LaRouche tidligere på dagen.

Som I ved, er Helga Zepp-LaRouche netop vendt tilbage fra en ekstraordinær rejse til Indien. Det er første gang, at enten hr. eller fr. LaRouche har været i Indien siden 2003, mener jeg: så det var en meget vigtig rejse, og under besøget var Helga Zepp-LaRouche taler under et af diskussionspanelerne på Raisina Dialog Forum i New Delhi. Dette var en stor konference, der omfattede international repræsentation med tidligere premiermini-

stre og tidligere statsoverhoveder, finansministre, valgte parlamentarikere osv.

Under sin tale fokuserede Helga Zepp-LaRouche på nødvendigheden af et win-win, Marshallplan-udviklingsprojekt for Mellemøsten og Nordafrika. Hun sagde, at, i kølvandet på [den kinesiske præsident] Xi Jinpings besøg i Iran, Saudi-Arabien og Egypten, hvor han kom med den kinesiske Nye Silkevejs vision for udvikling, var tiden nu kommet til at vedtage det, som hun har krævet i årevis: hvilket er en ny Marshallplan for at udvikle denne region i verden, og for at skabe en ny æra med fred og fremgang for en region i verden, der har lidt så meget under evindeligt krig og samfundets totale sammenbrud.

Dette er meget relevant, for, som en repræsentant for Schiller Instituttet fra Tyskland, talte Helga Zepp-LaRouche selvfølgelig direkte ud fra perspektivet hos en europæer, der er vidne til flygtningekrisen, som ikke har noget fortilfælde, med millioner og atter millioner af

flygtninge, der flygter fra Mellemøsten og Nordafrika og strømmer ind i Europa.

Vores spørgsmål fra institutionelt hold i denne uge fokuserer faktisk direkte på dette spørgsmål, og jeg vil nu læse det institutionelle spørgsmål og dernæst give Jeffrey Steinberg lejlighed til både specifikt og mere generelt at gennemgå både hr. og fr. LaRouches kommentarer til dette spørgsmål, og også komme ind på nogle mere generelle spørgsmål.

Spørgsmålet lyder som følger:

»Hr. LaRouche, den tyske kansler Angela Merkel har anklaget europæiske nationer for ensidigt at lukke Balkanruten for migranter. Hun sagde, at det havde sat Grækenland i en meget vanskelig situation, og at sådanne beslutninger burde tages af hele EU. Østrig, Slovenien, Kroatien og ikke-EU-medlemsstater – Serbien og Makedonien – har alle taget skridt til at stemme op for flygtningestrømmen. Den Europæiske Union og Tyrkiet – hvorfra migranter når over til Grækenland – har etableret en plan for at lette krisen fra deres perspektiv. Under de forslag, der blev skitseret i grove træk under et topmøde, der fandt sted i Bruxelles i mandags, men som endnu mangler at blive endeligt vedtaget, vil alle migranter, der ankommer til Grækenland fra Tyrkiet, blive sendt tilbage. For hver syrer, der returneres, vil en syrer i Tyrkiet blive flyttet til EU. Præsidenten for EU-Rådet Donald Tusk har sagt, at planen vil være enden på 'irregulær migration til Europa'. Hvad er Deres syn på EU's nye migrantpolitik?«

Jeffrey Steinberg: For nu at sige det mildt, så var hr. LaRouche ekstremt ligefrem. Man må begynde med det udgangspunkt, at dette er en korrupt aftale; den vil ikke fungere. Han sagde desuden, at ingen har noget som helst at gøre med at indgå nogen som helst aftale i baglokalet med præsident Erdogan af Tyrkiet. Han er en person, der har været en hovedsponsor af den jihadistiske terrorisme, inklusive Islamisk Stat og Nusra Front; der har udøvet blindt røveri mod sit land; han er en af de mest berygtede tyveknegte på Jorden. Han har dræbt sit eget folk. Han beslaglagde hele oppositionens aviser, og han har rent ud sagt gennemført en afpresning af Den europæiske Union til en værdi af 6 mia. euro.

Så det problem, ja, faktisk den sygdom, vi har med at gøre, er den tendens, der hærger i hele den transatlantiske verden, hvor man indgår denne form for rådne aftaler med folk, der slet ikke bør have lov til at forblive ved magten. Hele det transatlantiske system har i denne uge i realiteten været karakteriseret af to udviklinger. Den første: denne korrupte aftale med Erdogan, der aldrig burde have haft lov til at finde sted. Den anden: Den europæiske Centralbanks chef Mario Draghis meddelelse om, at ECB ville gentage den vanvittige politik, der blev gennemført i USA med kvantitativ lempelse ('pengetrykning', -red.), bail-out (statslig bankredning, -red.) og Dodd/Frank-loven, der alle er alment kendte for at have været komplette og totale fiaskoer. Så Draghi annoncerede altså nulrente, og han annoncerede, at ECB's politik med kvantitativ lempelse ville blive udvidet op til 80

mia. euro om måneden, og yderligere, at ECB ville begynde at opkøbe absolut værdiløse obligationslån fra den private sektor, for at holde det, som en klummeskriver kaldte »zombiebankerne«, i live.

Der har været et absolut oprør især i Tyskland imod denne politik fra Draghi, for nettovirkningen er den, at, med nulrente vil folk begynde at trække deres penge ud af de regulære sparekasser og regionale kommercielle banker, gennem hvilke alle udlån til realøkonomien finder sted. Og som resultat af dette vil man få at se, at bankeroterne vil hærge oven i det allerede fremskredne, totale sammenbrud af den europæiske realøkonomi. Alle de europæiske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker er allerede håbløst bankerotte.

Vi har altså disse to eksempler på en absolut sindssyg politik, hvor man forsøger at operere og indgå kompromisser og »reformer« inden for et system, der allerede er dødt. Som hr. LaRouche sagde, så indgår man ikke aftaler med døde mennesker; der er ingen fordel for dig. Der er ingen fremtid i det. Og alligevel er det præcis, hvad vi ser som det fremherskende fænomen i hele det transatlantiske område.

Kendsgerningerne er, at der er levedygtige løsninger. I USA's tilfælde kunne man simpelt hen sige, at Wall Street-gælden er ubetalelig, og vi vil simpelt hen annullere den, og vi går tilbage til det traditionelle, amerikanske Hamilton-kreditsystem, og vi vil ganske enkelt lade Wall Street gå til bunds, punktum. De er allerede bankerot. De involverede mennesker der er absolut korrupte – de burde for længst være blevet gennet i fængsel.

Så i det store og hele, så, når man taler med folk i det politiske system på et forholdsvis højt niveau, har man med folk at gøre, der er absolut paralyseret af frygt, og overvældet af korruption. For, hvis man presser lidt på, så får man en udbredt medgiveness af, at systemet er dømt til undergang, og at vi har kurs mod endnu en nedsmeltning, der er langt værre end i 2008; det kunne ske, hvad øjeblik, det skal være. Det kunne ske mandag morgen, når du vågner. Desuden kunne man annullere denne fordærvede gæld, udradere disse cancerøse aspekter af hele systemet, og man kunne så gå frem med genopbygning, men baseret på et fuldstændigt andet sæt af præmisser.

Det er det samme mht. arrangementet med Tyrkiet. Der er intet grundlag overhovedet for at betale 6 mia. euro i afpresningspenge, når man ved, at en karakter som Erdogan vil komme tilbage igen og igen og kræve mere, og vil fortsætte med at true med at udløse massive flygtningestrømme samtidig med, at Tyrkiet forsøger at sabotere [den russiske udenrigsminister] Lavrovs og [den amerikanske udenrigsminister] Kerrys indsats for at bringe en afslutning på denne fem år lange monstrøsitet af en krig, der har raset i Syrien.

Så hvis man opererer inden for et dødt system, er man dømt til at gå ned sammen med det. Men der er ting, der fungerer i verden i dag. Putin fungerer. Putin gennemfører meget effektive flankeoperationer i Syrien. Kina fungerer, og fungerer endda på et meget højere niveau, set ud fra synspunktet om reel, økonomisk vækst. Og Kina er indstillet på at investere i reel, fysisk, økonomisk vækst over hele Eurasien og ind i Afrika, og ind i Latinamerika.

Desuden anfører Kina en global, videnskabsdrevet politik. Planerne om rent faktisk at landsætte et månefartøj på Månens skyggebagside er ofte blevet diskuteret i de seneste uger i denne udsendelse. Kina er nu planetens førende forsknings- & udviklingsnation, og de legemliggør princippet om menneskelig kreativitet. De prøver ikke på at drage deduktive, pragmatiske, praktiske konklusioner ud fra en politik, der er slået fejl. Man kan aldrig skabe succes ved at forsøge at granske og analysere systemisk fiasko. Der er brug for menneskelig kreativitet, og det ser man i Kina.

Der er i stigende grad nationer, der grupperer sig omkring disse muligheder, der byder sig for reel udvikling, centreret omkring Kina. Rusland har taget visse forholdsregler for at sikre, at Rusland overlever, og at Rusland har de militære og materielle ressourcer til at kunne udføre den form for flankoperationer, der meget vel kunne redde Syrien og Mellemøsten, samt store dele af Afrika, fra den ødelæggelse med folkemord til følge, der vil finde sted, hvis de eksisterende, transatlantiske kræfter, under anførsel af Det britiske Imperium og deres håndlangere, som de har til deres rådighed, såsom præsident Obama, med hans Dodd/Frank-galskab; som Mario Draghi; som den korrupte Erdogan, [’får deres vilje’].

Så når som helst, der byder sig en lejlighed til at indgå en korrupt aftale med et korrupt Du.. Sv... som Erdogan, bør den indlysende respons være den skynde sig at løbe den anden vej. Gør det ikke. Så, som svar på det stillede spørgsmål, så er dette en korrupt aftale, der er dømt til at slå fejl, men det er typisk for et langt større problem, som er tendensen mod at være fastlåst i en deduktiv kasse, når den eneste farbare vej for menneskehedens overlevelse er at tænke kreativt nyskabende, og gå sammen med de folk, der har vist, at de har et levedygtigt engagement over for fremtiden.

Dette finder man i Kina. Man finder det i mange af de handlinger, Putin har gennemført i Rusland, og det er temmelig sparsomt alle andre steder. Og det er helt sikkert praktisk taget ikkeeksisterende i hele det transatlantiske område.

Matthew Ogden: Mange tak, Jeff. Jeg fik under mine indledende bemærkninger ikke sagt, at sammenfaldende med Helgas rejse til Indien og disse meget vigtige udviklinger, med Xi Jinpings besøg til Mellemøsten; så er den arabiske version af *EIR*'s Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der er tilgængelig på engelsk, og som også er blevet oversat til kinesisk; rapporten er nu blevet oversat til arabisk. Og jeg tror, at Helga Zepp-LaRouches forord eller indledning til denne arabiske udgave på en meget passende måde udtrykker, at »enten er dette et usædvanligt sammentræf eller også et udslag af guddommelig indgriben«, at denne nu er tilgængelig på dette tidspunkt, hvor det er præcis det, der behøves. Denne form for vision om en ny Marshallplan, Verdenslandbroen, for at bringe udvikling til denne del af verden, der så bitterligt behøver det.